

תת"ע 12182/05/18 - מדינת ישראל נגד פריידלין סרגיי פריידלין סרגיי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 12182-05-18 מדינת ישראל נ' פריידלין סרגיי
בפני כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פריידלין סרגיי פריידלין סרגיי

הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם אשר בפניו מואשם כי ביום 6.4.17 בשעה 8:25 נהג ברכבו בכביש 431 למזרח לכיוון הצומת עם כביש 40, ונסע על שול הדרך. לנאשם מיוחסת עבירה על תקנה 33(א) לתקנות התעבורה התשכ"א - 1961.

פרשת תביעה:

ע"ת 1 עוז מוסאי

מתנדב במשטרת התנועה, העד ערך דו"ח (1/ת) וזכ"ד (2/ת).

העד מספר כי עמד מחוץ לניידת והבחין בנאשם כשהוא נוסע על השול הימני. כאשר הנאשם הבחין בו, חתך שמאלה לנתיב השני מימין. העד מוסיף ואומר כי היה לו קשר עין רצוף עם הנאשם עד לעצירתו.

בחקירתו הנגדית הכחיש העד טענת הנאשם לפיה לכאורה "טייל" בין המכוניות.

פרשת ההגנה:

הנאשם

הנאשם מספר כי היה בדרכו לעבודתו ונסע במסלול השמאלי זאת מאחר והיה צריך לפנות לשמאל. בהתקרבו לצומת, דלק ברמזור אור אדום, הנאשם מוסיף ואומר וראה את השוטר מסתובב בין הרכבים עד שהגיע אליו וביקש להציג את רישיונות, השוטר נתן לו הוראה עם היד לעבור לנתיב ימין לשול ימין וכשעצר את הרכב השוטר התחיל לרשום דו"ח, הנאשם טוען כי לא הבין על מה הדו"ח.

עמוד 1

הנאשם הכחיש כי נסע בשול הימני.

טענות הצדדים

טענת המאשימה:

המאשימה בסיכומיה ביקשה להרשיע את הנאשם, עדותו של השוטר הייתה אמינה, רצופה, ונסמכה

על סמך רישום שרשם בדו"ח בשעת אמת, הטענה של הנאשם היא שהשוטר העליל עליו עלילת שווא מדובר במתנדב, ומבוקש מבית המשפט לקבוע שלא היתה כאן עלילה, אין הכרות מוקדמת בין הנאשם לשוטר וטענה כזאת צריכה להתבסס על ראיות ולא רק על דיבור בעלמא.

טענות ההגנה

הנאשם ביקש שביהמ"ש יזכה אותו מאשמה. לדבריו לא עשה כל רע, איננו יודע מה היה מצב רוחו של השוטר ואולי הסיבה לדו"ח היא שהשוטר צריך לעשות כסף בשביל המשטרה, הנאשם מבקש כי ביהמ"ש יקבע שמדובר בעלילה.

דין

נקודת המחלוקת בין הצדדים הינה האם הנאשם נסע על השול אם לאו.

השוטר רשם בדו"ח ואף העיד כי ממקום עמידתו היה לו קו ראייה נקיה לכיוון הכביש וכי שמר על קשר עין רצוף מעת שראה את העבירה ועד שעצר את הנאשם.

לאחר שבחנתי את גרסאות הצדדים, את הראיות שהוגשו מטעמם, ושמעתי את עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות העבירה, כפי שעולה מהדו"ח שערך תוך התייחסות לכל רכיבי העבירה, כולל מיקום הרכב בשול ובכביש, מסלול נסיעת הנאשם, קיום קשר עין עם הכביש ועם הנאשם, ומכלול העובדות הרלוונטיות לאישום.

2. עדותו של עד התביעה בביהמ"ש הייתה עניינית, בהירה, עקבית ואף לא נסתרה בחקירה נגדית על ידי הנאשם.

3. לא מצאתי יסוד לחשוד בשוטר כי קיימת סיבה בגלל בחר להעליל על הנאשם דברים שלא התרחשו. השוטר חזר והדגיש בעדותו כי הוא בטוח בכך שראה את הנאשם מבצע את העבירה.

השוטר הינו מתנדב משטרה אשר התנדב מזמנו הפרטי על מנת לסייע לעבודת המשטרה כדי לאכוף את חוקי התנועה

ולשמור על חייהם של משתמשי הדרך.

מדובר בטענת סרק אשר איננה מבוססת על מאומה, שעה שאזרח בוחר להשמיץ שוטר - בין אם המדובר בשוטר מתנדב או בשוטר הנמנה על הוכחות הסדירים - והשמצה זו נעשית ללא כל ביסוס עובדתי יש בכך כדי להעיד על הטוען עצמו.

4. ועוד, אמירתו של הנאשם בביהמ"ש בעת חקירת השוטר כי **"באופן כללי הוא לא דובר אמת ואין**

לי שאלות כלפיו", יש כדי להוות חיזוק לגרסת השוטר. הנאשם הוזהר מפורשות שעליו לחקור בכל

נקודה של מחלוקת. בחירתו להימנע מחקירה, למרות הסברי ביהמ"ש משמיטה הבסיס מתחת

מהימנות גרסתו הוא.

בע"פ 4004/98 (ת"א) ורשבסקי נ' מ"י, מתייחס כבוד השופט מודריק לקושי הרובץ לפתחם של שופטי התעבורה, הנצרכים לחרוץ ממצאים על פי אמון בנסיבות של "עדות מול עדות":

"לדידי עדות השוטר אכן עדיפה, מפני שיש לה מעיקרה יתרונות ברורים על פני הנאשם... אין לראות את השוטר כצד אינטרסנטי, שעדותו עלולה להיות מושפעת מאינטרס של "יפוי" כלשהו. הנהג, לעומתו, הוא צד מעוניין, והוא עשוי באורח תת הכרתי "ליפות" את התנהגותו, להכשירה ולהצדיקה בעיניו. שנית, השוטר נהנה מיתרון של התמקצעות וניסיון עבודה. הנהג, גם הנהג המקצועי, אינו עתיר ניסיון באיתור מעשי עבירה. שלישית, והוא עיקר בעיני, השוטר נהנה מיתרון ההתמקדות וריכוז תשומת הלב בנהג ובמעשה העבירה. הנהג, באורח טבעי, אינו מקדיש תשומת לב מיוחדת לאורח הנהיגה שלו, ושעה שמוטחת נגדו טענה בדבר ביצוע עבירה מצדו, עליו לבצע ראייה לאחור במעשהו, ואין לפניו סרט חזותי מוקלט של הנהיגה. היתרון של השוטר ברור".

"בוודאי שלא ניתן לומר, שלעולם יש לראות את עדות השוטר כעדיפה. גם שוטר עשוי לשקר. הוא עלול גם לטעות, שלא במתכוון. על כן צריכה הערכה הדיונית לעמוד על המשמר ולפקוח "שבע עיניים" על עדויות השוטרים...".

שמעתי עדות הנאשם אך אציין כי לא היה בה כדי ליצור ספק בדבר נכונות הנטען ע"י השוטר, אף הצילומים אשר צילם לאחר האירוע אין רלוונטיות באשר אינם מתייחסים לזמן האירוע עצמו.

לפיכך בנסיבות המקרה שלפני, לאחר שמיעת הצדדים, בחינת העדויות ולאחר שהזהרתי עצמי שבפני

עדות יחידה הריני קובעת כי יש ליתן אמון מלא בעדות עד התביעה ולא היה בעדות הנאשם כדי ליצור ספק בדבר אמינותה.

לאור האמור אני קובעת כי הנאשם עבר את עבירה ומרשיעה אותו בכל המיחוס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, א' תמוז תשע"ט, 04 יולי 2019, במעמד הצדדים